

[Handelsministeren.]

man kunde godt høre sig til Rette med, at det ærede Medlem ingenlunde var mere elskværdig end hans Partis Ordfører. Han sagde tillige, idet han kritiserede min Fremsettelsestale og min Redegørelse for Bankens Forhold, at Ministeren havde ikke i sine Handlinger og sine Udtalelser handlet i Bankens Interesse. Jeg har i mine Handlinger og mine Udtalelser ment at handle i Samfundets og i Erhvervslivets Interesse, og derigennem tror jeg ogsaa, at jeg har handlet i Bankens Interesse.

Det ærede Medlem udtalte, at det gode Samarbejde mellem den politiske Ledelse og Bankens Ledelse ikke havde været til Stede hverken hos den nuværende Minister eller hos de tidligere Ministre, heller ikke det ærede Medlem Hr. Stauning. Jeg er mig ikke bevidst, at der ikke har været et godt Samarbejde mellem Bankledelsen og mig, men jeg er mig bevidst, at jeg ikke har blandet mig i Bankens forretningsmæssige Forhold, det mener jeg, Ministeren hverken har nogen Ret eller Bemyndigelse til at gøre. Forholdet er jo dette, at der er udnevnt et Bankraad, i hvilket Staten har de 6 Medlemmer, det har udpeget en Direktion, og saa forekommer det mig, at saa maa Bankraad og Direktion tage Ansvaret for de bankmæssige Handlinger, som foretages, og det vilde være ganske forkert, om den politiske Minister, som ikke har de forretningsmæssige eller bankmæssige Betingelser for at skønne over de Forretningsforhold enkeltvis, som nu en Gang ligger i Banken, vilde indblande sig i de enkelte Forretninger. Det har jeg ikke villet gøre. Hvis det er det, det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at Ministeren og Bankraadet skulde arbejde sammen paa den Maade, kan jeg ganske tilbagevise det, for det er en fuldstændig forkert Opfattelse.

Det ærede Medlem mente, at Ministeren betragtede Bankledelsen som en Fjende, optraadte som Defensor for Tomandsudvalget og som Aktor mod Banken. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem har den Opfattelse. Hvis man læser min Tale igennem uden forudfattet Mening, kan man ikke faa det ud af den. Men hvis man hører og læser den med en forudfattet Opfattelse af Forholdene, kan man komme næsten til, hvad Opfattelse det skal være. Men det er i alle Tilfælde ikke den rigtige Opfattelse.

Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg havde krævet andre Linier af Banken, eller om Banken ikke havde været villig til Forhandling. Hver Gang jeg har ønsket

Forhandling med Bankraadet, har det været villigt til Forhandling, og hver Gang Bankraadet har ønsket Forhandling med mig, har jeg været villig dertil. Om jeg har krævet andre Linier? Nej, jeg har ikke krævet andre Linier. Men jeg har under Samtaler med Bankens Ledelse fremhævet, at det forekom mig naturligt — og saa meget maa den politiske Minister have at sige —, at Banken i saa stort Omfang som muligt bestræbte sig for at sanere Forholdene, og heri har Bankraadet været fuldkommen enigt. Derfor har den ogsaa bestræbt sig for at gøre dette, ikke mindst i det sidste Aar, hvilket der ogsaa er peget paa i Revisionsberetningen.

Det ærede Medlem kom dernæst ind paa at omtale Bankens Driftsresultat, og mente, at jeg ved at fremdrage Driftsresultaterne gennem de Aar, der er gaaet, havde søgt at vise, at de ikke var gode. Jeg har søgt at vise Driftsresultaterne, saaledes som de nu en Gang er; saa maa hver især dømme om, hvorvidt de er gode eller daarlige. Banken har ikke haft Betingelser for at skaffe bedre Driftsresultater, navnlig selvfølgelig ikke i de senere Aar, da den ikke har haft Egenkapital at arbejde med og har haft et stort Deficit. Det er givet.

Det afgørende for det ærede Medlem Hr. Korsgaard er, hvorledes det sidste Aars Driftsresultat er. Det afgørende for mig er at se, hvordan Linierne for Banken har været i de 6 Aar, i hvilke Banken har arbejdet i Forbindelse med Staten, i de sidste 5 Aar i alle Tilfælde under den fulde Statsgaranti. Naar man vil bedømme Forholdene, maa man se paa hele Bankens Virksomhed gennem disse Aar og ikke alene paa det sidste Aars Driftsresultat.

Og jeg vil da gerne sige ogsaa til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at naar man ser paa det sidste Aars Driftsresultat med et Driftsunderskud paa 300 000 Kr., er det fuldstændig rigtigt, at det er et lille Underskud, naar henses til, at Banken arbejder med 130 Mill. Kr.s Underskud og ingen Aktiekapital har. Det er fuldkommen rigtigt. Men der er en Ting, man dog ogsaa i denne Forbindelse maa tage i Betragtning, nemlig at selv om man har dette Driftsresultat, saa er Statusresultatet i dette Aar forringet. Samtidig med at Driftsresultatet er nogenlunde, er Bankens Forhold ikke blevet forbedret gennem Driftsresultatet. Det er Ulykken for Landmandsbanken, at Statusunderskuddet ved Landmandsbanken stadig har været i rivende Vækst,